

סתיו - מעגל משפחת הדובים

איריס חייט (לצעירים)

בחרה והקלידה: אביגיל דובני

(שיר פתיחה):

על ראשינו שוב נושרות לטיפות של
גשם, רוח סתיו עלי זהב בכל פיזרה...

(שיר):

זקוף ולבן פרח החצב ...

(דקלום הסנאי):

על ענף סנאי יושב ובין כפיו אגוז
יושב הוא שם, והוא חושב:

היכן אגוז אגנוז?

לא עכשיו אסעד לבי -

אוכל אותו מחר.

אך עד מחר, היכן אחביא

אוצר כזה יקר?

אם אשים אותו בחור, בגזע התאנה:

תבוא אולי איזו ציפור -

תגנוב את המנה!

ואם בתוך האדמה, את האוצר אשמור

החפרפת השמנה, מיד אותו תגמור!

יושב סנאי בבוקר צח, חושב לו עד

בלי די. ולבסוף: ק-ר-ק, ק-ר-ק!

אגוז נפצח, תוכו נבלע, ודי!

בבוקר בבוקר זרחה החמה

דובי-דב בפתח המאורה:

שולח ידיים גבוה לשמים

מסובב את הכתפיים

ומותח את הרגליים.

מחבק את הבטן הרכה

ובגב - מלטף את הפרווה.

מניח ראש על האדמה

לשמוע מה שם השתנה:

אמא דובה עדיין ישנה

אבא דב ישן לצידה.

דובי-דב מושך את השמיכה:

"קומו נא - השמש זרחה

נלך לראות אם הסתיו כבר בא".

קמה אמא, אבא קם (נעמדים)

יוצאים ליער עכשיו כולם.

(שיר הצעדים):

ככה הולך לו אבא, אבא הולך לו כך:

צעד גדול, צעד כבד - טראח, טראח

ככה הולכת אמא, אמא הולכת כך:

צעד גדול, צעד רחב - טאח, וטאח

ככה הולך לו דובי, דובי הולך לו כך:

צעד קטן, צעד קופץ - קפיץ, וקפיץ

בא הרוח השובב

ומעיף עלים של סתיו

העלים מסתחררים

מרחפים ורוקדים -

לאדמה לאט יורדים

ובערמה נאספים.

אז משפחת הדובים

על הערימה קופצים, קופצים:

קפיצה גדולה - קפיצה קטנה

על קצות האצבעות.

ושוב קופצים, קופצים -

עד שמתעייפים.

ואת הראש על האדמה מניחים.

ומתוך הערמה, יוצא בשקט,

בדממה - חילזון עם קונכייה.

(שיר) חילי חילי חילזון

הוא זוחל בלי חיפזון.

הוא מוציא מחוש ועד מחוש

זהו כל החילזון.

(הולכים בשיירה, כל אחד מחזיק במותניים
של זה שלפניו - שיר הדובים):
בו-בו, בו-בו, בו-בו-בים
מי כמונו הדובים 2X
כל החורף נום, נום, נום
ובקיץ קום, קום, קום 2X
(סיום) משפחת הדובים הגיעה לביתה
הם מתקרבלים ושוכבים לישון
מאורה.

(שיר ערש לדובונים הישנים):
כבר נושרים העלים בשדות וגנים,
כבר רוכבות במרום שיירות עננים ...

בואו דובים, נלך בזהירות
שלא נדרוך על החלזונות ...
(שיר הצעדים) ככה הולך לו אבא ...

נמלים חרוצות הולכות בשדה
גרגר של חיטה נושאות אל הקן.
הרוח נושב ומילל: או ה ה , או ה ה
וגרגר החיטה מגבן מתגלגל.

אך הנמלים לא מתעצלות -
את גרגר החיטה שוב מעמיסות
ובדרך ממשיכות!

מביטות הנמלים גבוה בשמיים
חסידה לבנה פורשת כנפיים
עומדת על רגל אחת -
עומדת על רגל שנייה
ומניעה מקורה:
"להתראות דובים בשנה הבאה".

(שיר החסידות):
חסידות נודדות, נודדות חסידות
אל מעבר לים, לארצות החמות.

הביטו, מי זה פה מתעופף?
זהו נחליאלי!
ועל כתפו של דובי מתיישב:

(שיר הנחליאלי):
נחליאלי קטן, ראיתי בגן
זנב לו ארוך ויפה -
סינור קטן שחור על חזה.
לא ניתר, לא קפץ
רק - רץ רץ רץ רץ רץ 2X

השמש שוקעת, הרוח קרירה
בואו דובים נחזור למאורה.
נראה כי הסתיו כבר קרב ובא
נתכונן לשנת חורף ארוכה.